

Velký Javor

Adwich, Erbo, Montes Hadavit, Arborec, Aetwa... Několik názvů vystřídal nejvyšší vrchol Šumavy. Z každého je ale cítit jakási majestátnost, výjimečnost, pýcha... Velký Javor je právem považován za šumavskou horu hor a to nejen pro svoji výšku. Je výraznou dominantou celého pohorí, je to pravý šumavský král.

Jeho vrchol tvoří čtyři skupiny skal zvané Grosser Arber, Bernstein, Ostepitze a Richard Wagner Spitze. V blízkosti vrcholu stojí dvě zaoblené věže, které už pár desítek let patří k charakteristické siluete hory. Jedna skrývá televizní vysílač, druhá radar a meteorologickou stanicí.

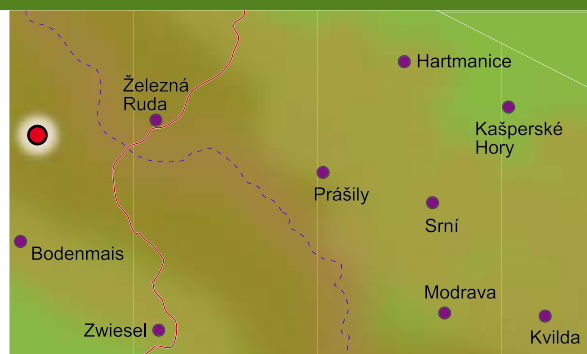
Krásou nejvyšší šumavské hory se nechali inspirovat četní umělci – malíři, básníci a spisovatelé. Možná proto, že Velký Javor jako jediný na Šumavě představuje přirozeně nezalesněnou subalpínskou zónu. Vyskytuje

1456 metrů nad mořem

se na něm několik reliktních druhů z doby ledové, které se vyskytují už jen v Alpách. Jako nejvyšší bod na Šumavě nabízí i unikátní kruhový rozhled, i když ne z jednoho místa. Za jasných dní jsou vidět alpské štíty a samozřejmě výrazné vrcholy v okolí – Čerchov, Pancíř, Poledník či Boubín.

Velký Javor, který patří do majetku šlechtického rodu Hohenzollernů, je dnes hlavně velmi významným zimním sportovním centrem Šumavy. První lyžařský výstup na vrchol uskutečnila skupina průkopníků v roce 1892. Dnes vozí na vrchol sportovce dvě moderní šestimístní lanovky a tři lyžařské vleky. V roce 1976 se zde pořádaly první závody Světového poháru v obřím slalomu a slalomu žen. Pod Velkým Javorem v oblasti mezi městečkem Bodenmais a Velkým javorským jezerem leží Bretterschachten, nejvýše položené běžecké centrum Bavorského lesa.

Jako úsměvná epizoda dnes působí snaha

o vrácení Velkého Javoru po druhé světové válce na českou stranu. Argumentovalo se hlavně tím, že historicky patřil vrchol až do vlády Marie Terezie do Čech a také tím, že tam Němci stejně moc nejezdí, protože mají raději Alpy...

Mezi velmi vyhledávané turistické cíle oblasti patří Velké a Malé javorské jezero. Velké jezero (Grosser Arbersee) leží na jihovýchodním svahu hory v nadmořské výšce 934 metrů. Má plochu 7,02 hektarů a největší hloubku 16 metrů. Malé jezero (Klainer Arbersee) je nejmenším a nejnižše položeným šumavským jezerem. Leží ve výšce 925 metrů, má rozlohu 2,73 hektarů a největší hloubku 7,3 metru.

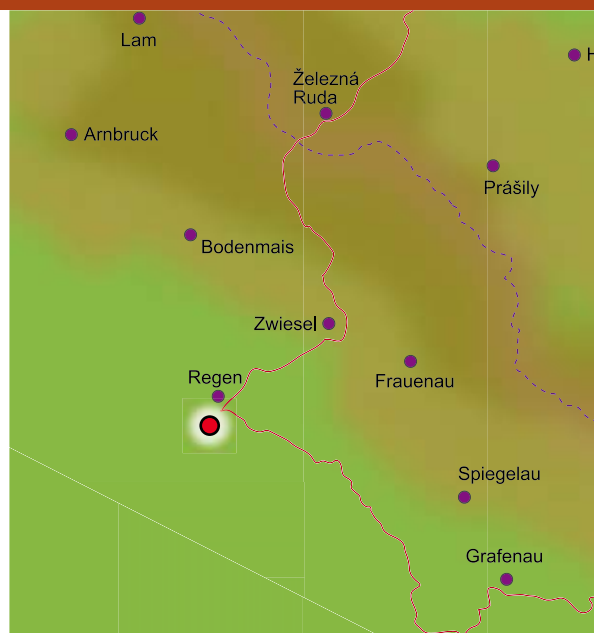
Na nejvyšší vrchol Bavorského lesa návštěvníky pohodlně vyveze šestimístná lanovka. Rozhlédnout se pak mohou do okolí také z výrazného skalního útvaru Richard Wagner Kopf – nejvyšší vyhlídkové skály Bavorského lesa.

Weißenstein

Trosky Weißensteinu, hradu z 11. století, který dala postavit hrabata von Bogen, aby hlídal hraniční cestu do Čech, se rozkládají ve výšce 758 metrů n. m. na nejvyšším místě pověstmi opředeného bílého křemencového skalního útvaru Quarzpfahl. Roku 1740 se jižní část tehdy již zchátralého hradu zřítla. Roku 1742 za války o dědictví rakouské spálili ještě stojící budovy panduři. Zachován zůstal pouze úřední byt, hospodářská stavení a obilní sypka (pozdější byt básníka von Vegesacka). Trosky

hradu s bylinkovou zahradou jsou oblíbeným cílem výletů a vyhlídkovým místem. Křemencový útvar Quarzpfahl je ekologicky velmi rozmanitá skalní formace. Rozkládá se v délce zhruba 140 kilometrů jihovýchodním směrem od údolí řeky Naab v Horní Falcí až k Linci v Horních Rakousích. Tento sněhobílý křemencový val vznikl před mnoha miliony let jako důsledek geologických procesů v nitru země. Křemenec vystoupil na povrch díky zvětvávání a snášení hornin, které ho obklopovaly.

758 metrů nad mořem

Hrad Rabí

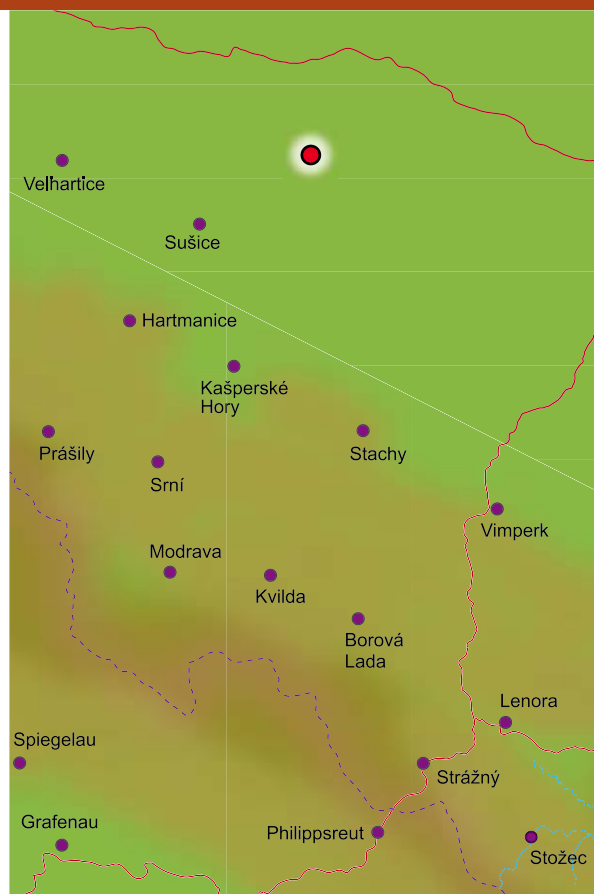
Do české historie se hrad Rabí zapsal hlavně slavnou epizodou z husitských válek. Právě tady totiž odštíplá tříška vyrazila poslední zdravé oko husitského vojevůdce Jana Žižky. Dnes je z významného hradu, ležícího devět kilometrů severovýchodně od Sušice v nadmořské výšce 478 metrů, nejrozsáhlejší hradní zřícenina v Čechách.

Gotický hrad původně chránil obchodní stezku mezi městy Sušice a Horažďovice a bohatá naleziště zlata na řece Otavě.

První písemná zmínka o hradu Rabí pochází z roku 1380, ale určitě stával už dříve. Rod Rýzmbeků získal hrad ve 14. století. Právě Rýzmbekové rozšířili mohutné opevnění a udělali tak z Rabí jednu z největších pevností v Čechách. Když získal Rabí nepřítel husitů Jan z Rýzmbeka, stal se hrad terčem dvou husitských nájezdů. V roce 1421 zde zmíněný Jan Žižka přišel o oko. Možná mu náladu spravila skutečnost, že hrad byl po

obléhání dobyt. O další velkou přestavbu Rabí se zasloužil Půta II. Švihovský. Během jeho panování zažil hrad koncem 15. století největší rozkvět. Od roku 1548 se v něm vystřídal několik majitelů, 1570 ho koupil Adam Chanovický z Dlouhé Vsi, jehož rod hrad držel až do 18. století. Velkou ránu zasadili Rabí za třicetileté války také Mansfeldovi vojíci, kteří je vydrancovali a zpusťovali. V roce 1708 koupil už téměř neobývatelnou stavbu arcibiskup kardinál Jan Filip z Lamberka. Hradní areál byl volně přístupný a sloužil jako snadný zdroj stavebního materiálu pro celé okolí. Císař Leopold I. nařídil jeho zboření, ke kterému naštěstí nedošlo. Lamberkové nakonec darovali zříceninu v roce 1920 Spolku pro zachování uměleckých a historických památek v Pošumaví. Od roku 1954 je hrad v péči státu a v roce 1978 byl vyhlášen národní kulturní památkou. Nejstarší částí hradu je jádro s mohutným donjonem na půdorysu obdélníka téměř 13 x 19 metrů.

Asi jeden hektar

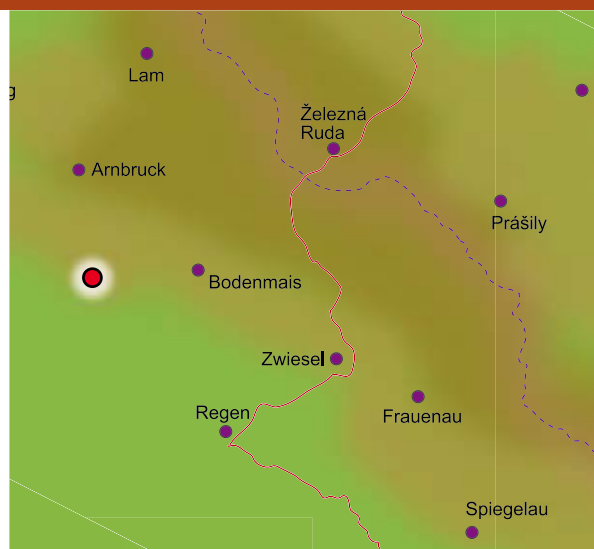
Altnußberg

Trosky hradu Altnußberg v obci Geiersthal jsou největším zachovalým středověkým hradním areálem v Bavorském lese. Rodový hrad byl sídlem váženého rytířského rodu Nußbergerů. První doložitelná zmínka o „Nußbacherech“ v údolí potoka Nußbach pochází z roku 1125. Svůj hrad si zbudovali na hoře Nußberg nad vsí Nußbach, později Altnußberg. V letech 1983 až 1999 byla část

trosek odkryta a zpřístupněna. Zbylé zdi dosahují výšky až 3,80m a šířky 2,50m. Celý tento areál ze 12. stol. byl původně dlouhý 240 m a široký 80 m. Altnußberg byl dvojdílným hradem. Dosud byla odkryta jen jeho jižní část.

V dnešním hradním muzeu si můžete prohlédnout nejzajímavější nálezy. V areálu hradu jsou nabízeny prohlídky s průvodcem.

240 x 80 metrů

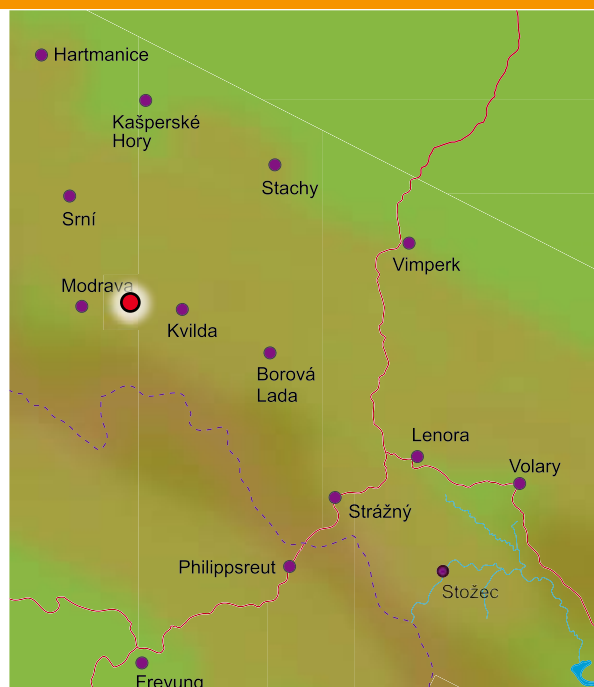
Filipova Huť

V údolí Filipohuťského potoka se jižním svahu hory Sokol rozkládá nejvýše položená osada v Čechách Filipova Huť. Znalci Šumavy ji znají jako jedno z míst, odkud je nejkrásnější pohled z české strany na Roklan. Jak už název napovídá, osada byla založena kolem sklářské huti, kterou společně založili Franz Denk a Franz Weber z Horních Hrádků. Psal se rok 1785. Sklárna zanikla v roce 1820, ale to už obyvatelům dávala živobytí převážně

práce v lese, neboť nedaleko odtud vede vchynicko-tetovský kanál. Dnes žije Filipova Huť hlavně z turistického ruchu – je důležitou křižovatkou turistických, cyklistických i běžeckých cest. Slouží jako výchozí místo k putování na Kvildu, Modravu, Poledník či Březník.

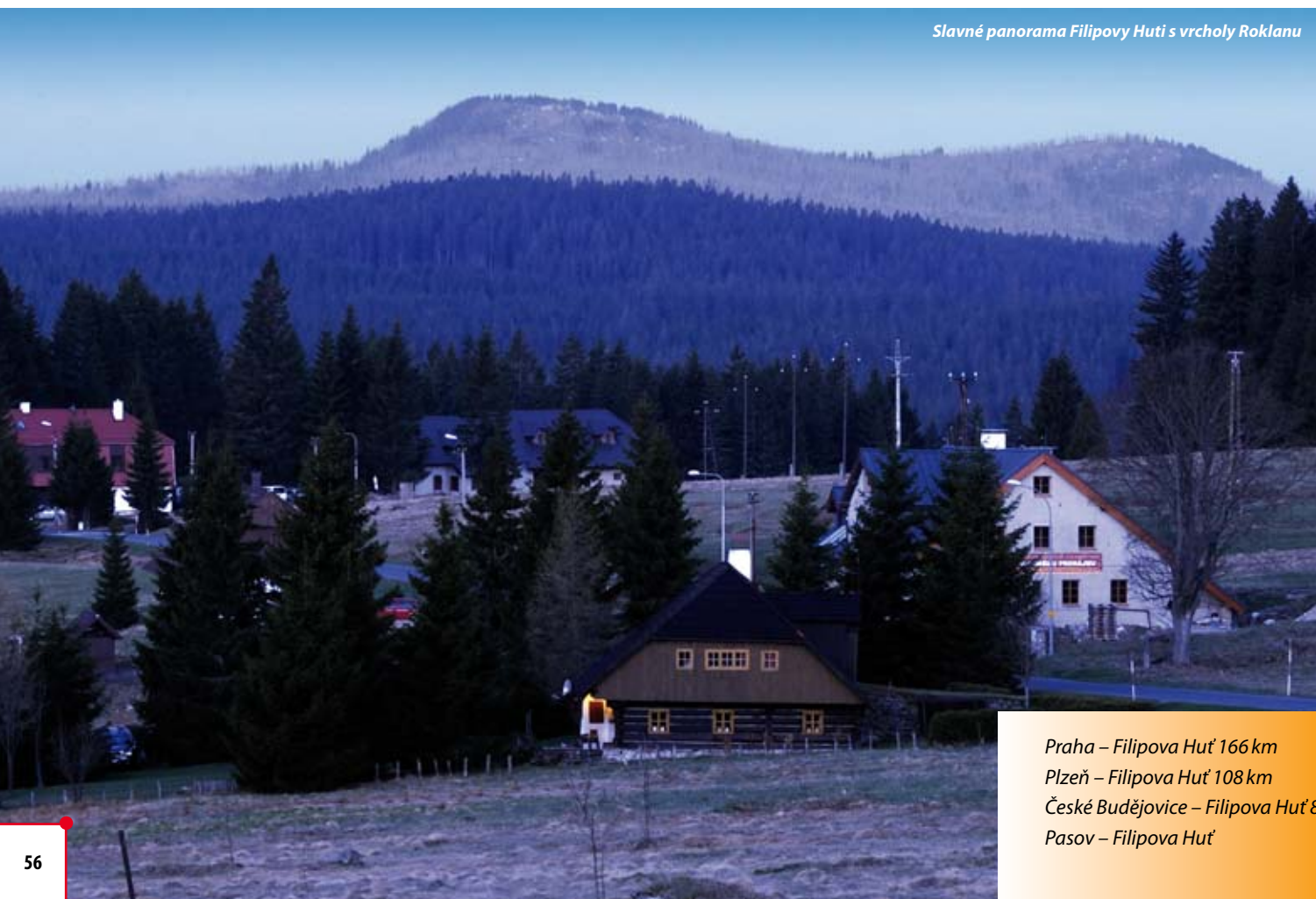
Unikátní kulturní památkou je venkovská usedlost č. p. 16, která má už v Čechách málokde dochovaný zvýšený nájezd do stodoly.

1093 metrů nad mořem

Unikátní památka lidové architektury

Slavné panorama Filipovy Hutě s vrcholy Roklanu

Praha – Filipova Huť 166 km

Plzeň – Filipova Huť 108 km

České Budějovice – Filipova Huť 86 km

Pasov – Filipova Huť

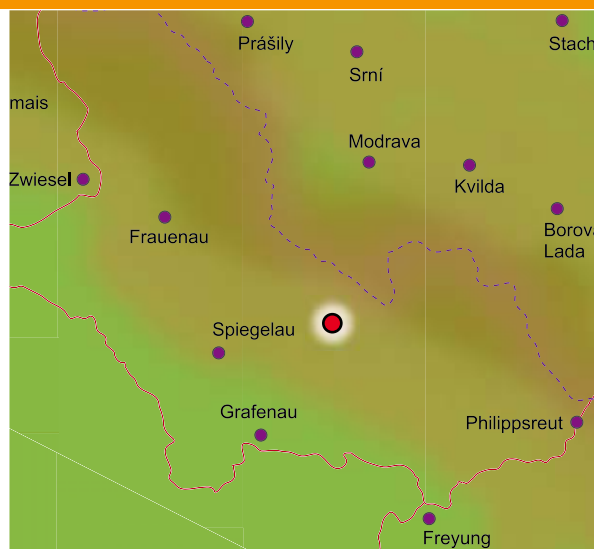
Waldhäuser

Rozptýlená obec Waldhäuser (část obce Neuschönau) je se svými 923–1034 m n. m. nejvýše položenou obcí v Bavorském lese. Je výchozím místem mnoha výletů, např. na Luzný, z kterého může v jasném počasí turista vidět i Alpy.

Waldhäuser odedávna umělo uhranout milovníky přírody a umělce. Reinhold Koepfel (1887–1950) byl roku 1906 prvním umělcem, který se tu jako „malíř lesa“ usadil. V roce 1946 založil sdružení umělců „Donau-Wald-Gruppe“. Následovali ho malíři Hermann Erbe-Vogel, Alfred Kubin, Hajo Blach a malíř a sochař Heinz Theuerjahr (1913–1991). Roku 2005 byla jako památka na známého umělce Theuerjahra založena volně přístupná sochařská zahrada „Arche Heinz Theuerjahr“.

1034 metrů nad mořem

Waldhäuser vděčí za svůj vznik solné stezce z Grafenau přes St. Oswald a Pürstling do Kašperských hor v Čechách. Roku 1613 byl v místech nad dnešní obcí Waldhäuser postaven první hostinec pro obchodníky se solí. Když ten už nestačil, byl o něco níže postaven větší. To se stal prvním domem osady Waldhäuser. Obyvatelé se museli zavázat, že budou obchodní stezku udržovat v pořádku a budou se starat se obchodníkům se solí o stravu a přenocování. Osadníci vyráběli talíře, vidlice, lopaty, loubky k sítům a jiné věci ze dřeva. K jejich činnostem patřilo také sbírání mravenčích vajíček a zhotovování zápalných hubek z hub rostoucích na stromech. Impozantní bývalý selský statek z roku 1819, stojící hned naproti mládežnické ubytovně „Ameishof“. Zůstal posledním svědkem zaniklého obchodu se solí.

Kostel v obci Waldhäuser, v pozadí Roklan na historické pohlednici

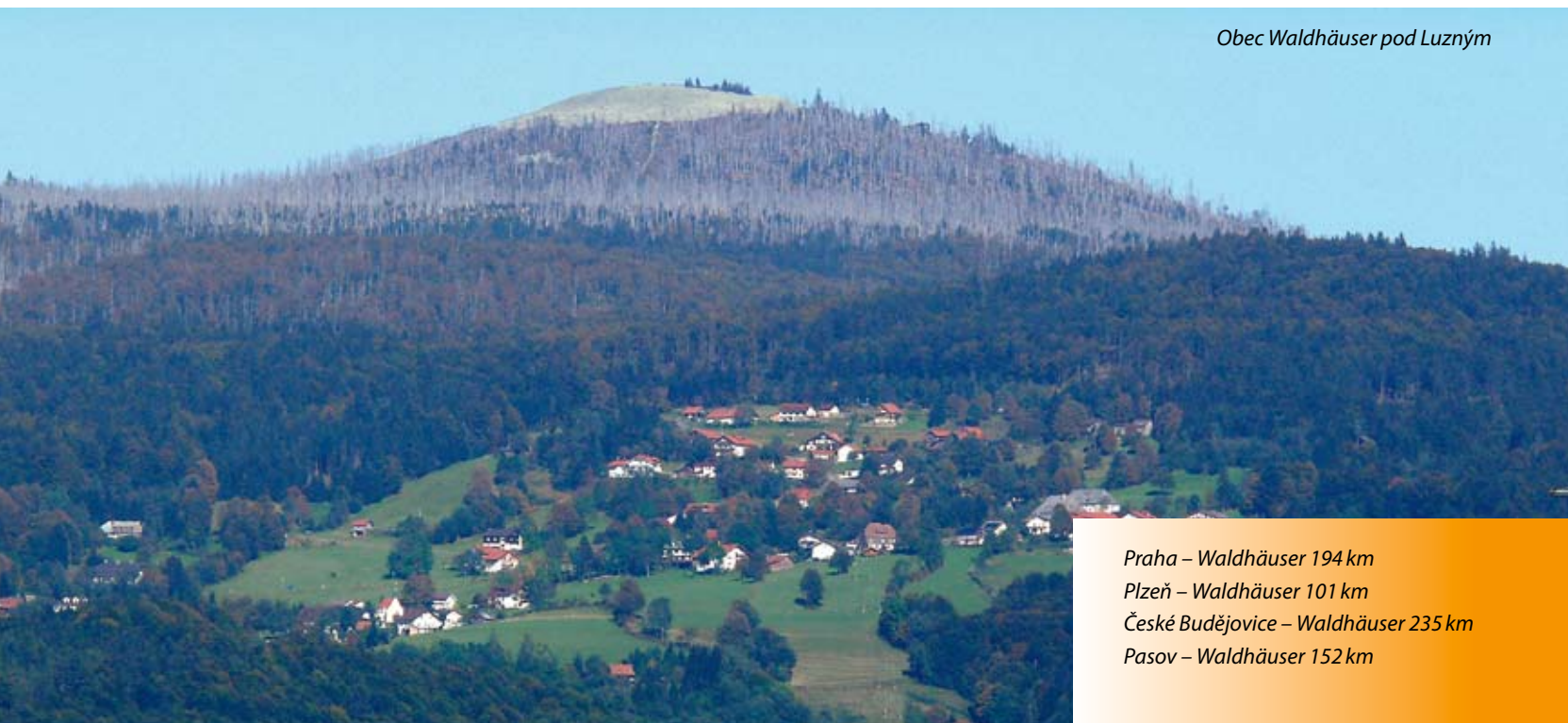

Waldhäuser 1000 m, Kapelle mit Rachel 1452 m

Mládežnická ubytovna Ameishof

Obec Waldhäuser pod Luzným

Praha – Waldhäuser 194 km

Plzeň – Waldhäuser 101 km

České Budějovice – Waldhäuser 235 km

Passov – Waldhäuser 152 km

Zwiesler Waldhaus

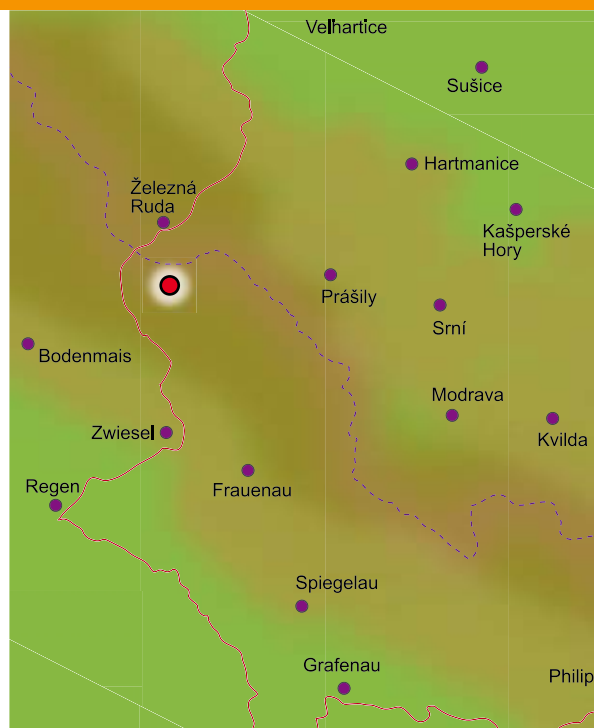
Jako první osídlili samotu Zwieseler Waldhaus (dnes obec Zwiesler Waldhaus) dřevaři a myslivci. Historický hostinec Zwieseler Waldhaus je považován za nejstarší hostinec Bavorského lesa. Byl postaven roku 1768 jako myslivna. Roku 1832 získal koncesi na čepování piva. Od té doby poskytoval ubytování cestujícím, kteří putovali na českou stranu hranice nebo z vraceli do Bavor.

Samota Zwieseler Waldhaus bývala také často navštěvována pašeráky. Přicházeli z Zwieselu a chodili přes Zwieseler Waldhaus dál do Čech. Od roku 1832 pravděpodobně hasili svou žízeň naposledy na bavorské straně právě v uvedené myslivně.

Od roku 1832

Severovýchodně od Zwieseler Waldhaus byla roku 1939 vyhlášena 37,8 hektarů velká přírodní rezervace Mittelsteighütte (Wald), severozápadně od něj roku 1950 přírodní rezervace Hans-Watzlik-Wald u Zwieseler Waldhaus o ploše 11,6 hektarů. Obě tyto rezervace s pralesním charakterem byly roku 1997 začleněny při jeho rozšiřování do Národního parku Bavorský les.

Samota Zwieseler Waldhaus je východiskem pro mnohé krásné výlety, například na horu Falkenstein (Evropská turistická dálková trasa E6), k bývalé plavírně dřeva, nyní hostinci Schwellhäusl (historická nádrž na plavení dřeva) nebo přes hranice do Čech.

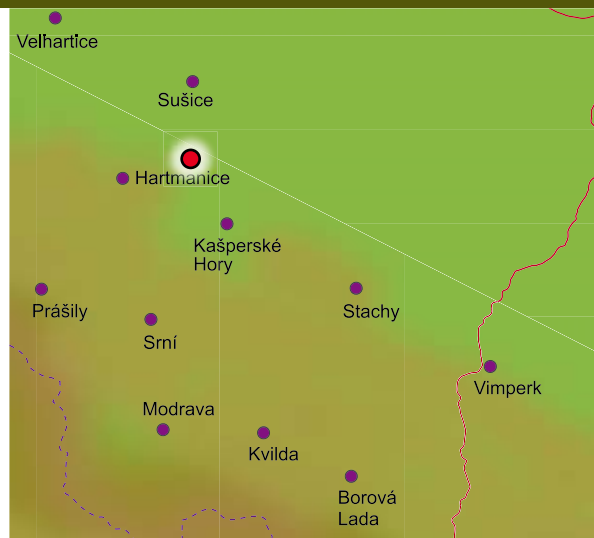
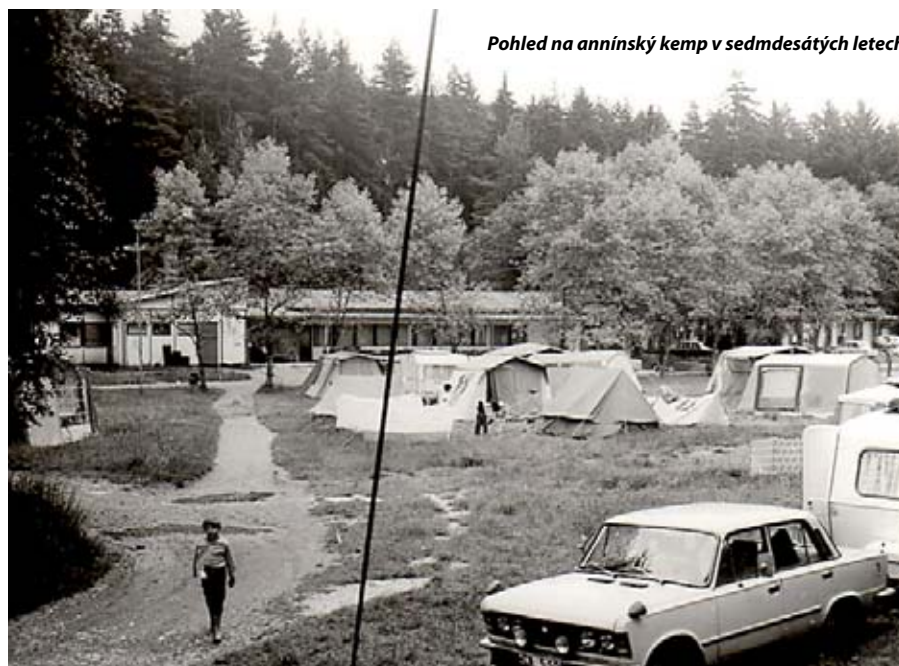

Autokemp Annín

Psal se rok 1959. Železná opona na Šumavě už byla pevně spuštěna, když se u silniček na Sušicku začaly objevovat směrovky s nevykykle západáckým slovem „Autocamping“. Sušická Jednota projevila na svoji dobu nečekanou podnikatelskou aktivitu a byla úspěšná. Na břehu Otavy vyrostla restaurace a zázemí pro stanování a parkování karavanů. Nápad byl úspěšný, návštěvnost vytrvale rostla a na silnicích se stále častěji objevovaly

vozy atraktivních značek – kemp vyhledávali Češi, kteří přicházeli na chuť do té doby neznámému způsobu trávení dovolené, Němci i Holanďané. S rozlohou devět hektarů patří dosud mezi největší v republice. Nápadu se chytli také svazarmovci (členové Svazu pro spolupráci s armádou), kteří v roce 1964 koupili zchátralé budovy Antýglu a po rekonstrukci otevřeli další autokemp.

1959

Praha – Annín 167 km

Plzeň – Annín 81 km

České Budějovice – Annín 95 km

Pasov – Annín 110 km

Neuschönau

Nezvyklou turistickou atrakci nabízí bavorská Stezka v korunách stromů, která umožní návštěvníkům pohled z výšky osm až pětadvacet metrů nad zemí na přírodu pod sebou i kolem sebe. Stezka stojí nedaleko obce Neuschönau v Národním parku Bavorský les.

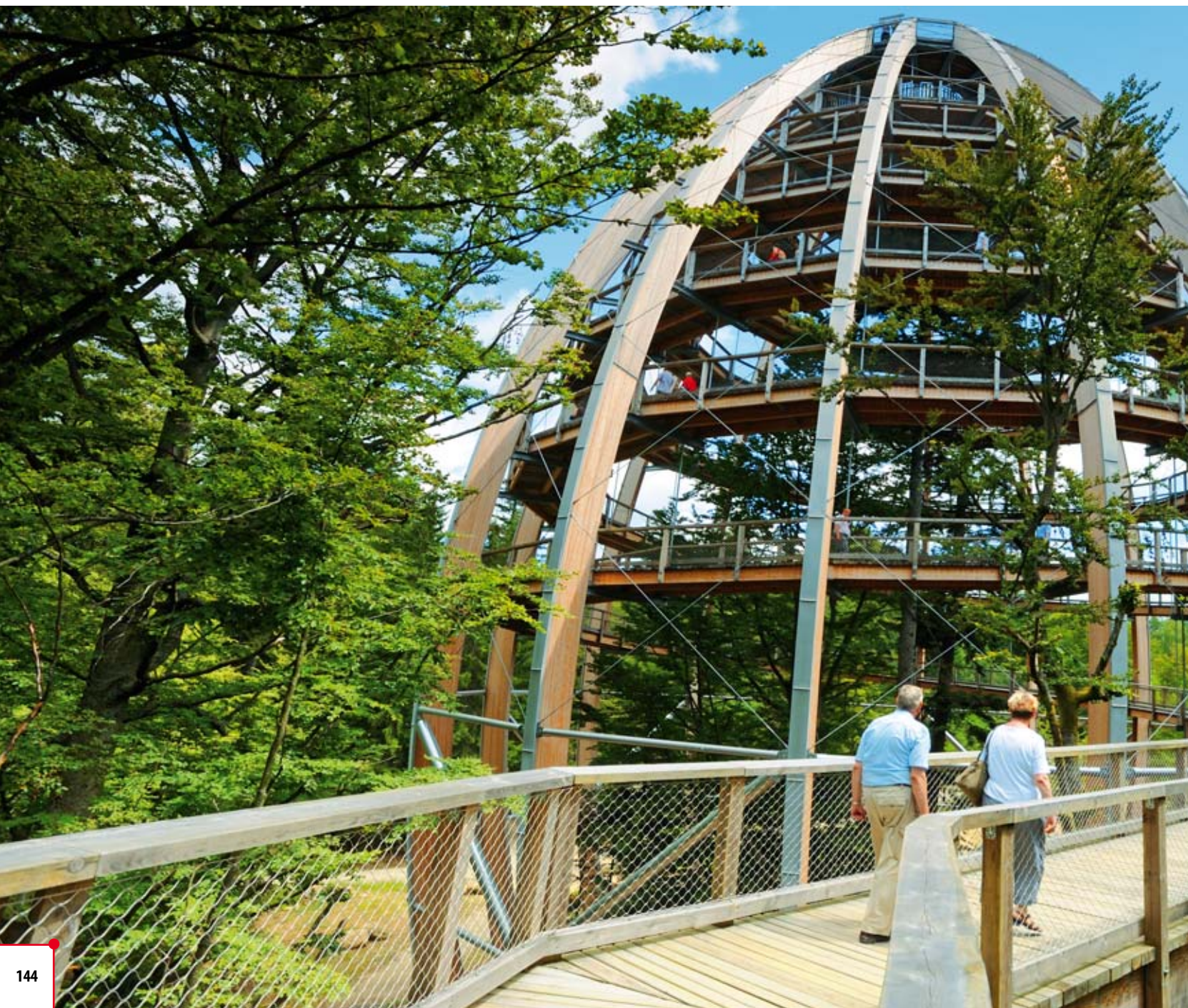
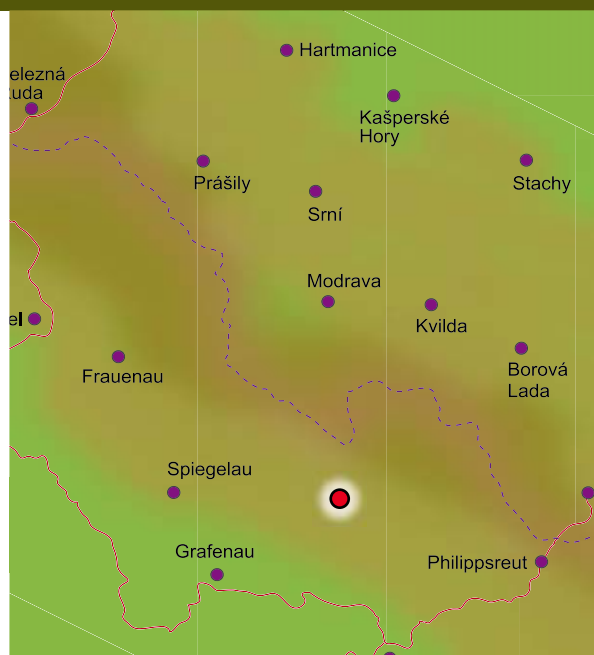
Po lávce převážně z dřevěné konstrukce, která je citlivě zasazena do smíšeného lesa, návštěvník dojde k vyhlídkové věži, vysoké 44 metrů. Věž byla vystavěna kolem mohutných, až 38 metrů vysokých jedlí a buků. Přes 500 metrů dlouhá rampa se spirálově vine kolem těchto lesních velikanů.

Délka 1300 metrů, výška 44 metrů

Z vrcholu věže se nabízí nádherný výhled směrem k vrcholům Luzný a Roklan, na neosídlenou lesní divočinu Bavorského lesa a opačným směrem na upravenou kulturní krajinu s Alpami na obzoru.

Stezka v korunách stromů sestupuje zpět na zem u domu Hanse Eisenmanna, kde se nachází velké informační centrum o Bavorském lese.

Nedaleko je Areál zvířecích výběhů, kde mohou návštěvníci pozorovat medvědy, vlky, divoká prasata, vydry, rysy a další zvířecí druhy, které žily nebo ještě žijí na Šumavě.

... a nejvyšší rozhledna v Bavorském lese

Pohled z vyhlídkové věže na masiv Roklanu

Podobnou atrakcí jako Bavorský les se může od roku 2012 chlubit i Šumava. První Stezka korunami stromů v České republice je začleněna do krajiny v okolí Lipenského jezera a je součástí sportovního a rekreačního centra Active Park Lipno. Stezka je dlouhá 675 metrů a její součástí je i 40 metrů vysoká vyhlídková věž.

Špičák

Šumavský Black Friday (Černý pátek) nemá nic společného s krachem na newyorské burze, ale je to jméno nejdelší – 2500 metrů dlouhé – bikeové trati, kterou si lze na šumavském Špičáku sjet. Trasa patří mezi šest tratí jednoho z nejlepších bikeparků Evropy. „Černý pátek“ je středně obtížná přírodní trať – ve slovníku bikerů s klopenkami, jumpy, dropy a wallride.

2500 metrů

Místní bikepark se do podvědomí sportovní veřejnosti dostává také díky pořádání pravidelných závodů série Evropského poháru v downhillu (sjezdu horských kol). S výstavbou tratí pro sjezdová kola se na Špičáku začalo v roce 2007. Jako svoji základnu si pak Špičák vybral fenomén a propagátor tohoto relativně nového sportu Richard Gasperotti.

